

“RISC D’INUNDACIÓ” pàg 11
Una cadena humana
uneix Gavà i Castelldefels
contra el Pla de Ponent

‘LAS SINSOMBRERO’ pàg 14
L'exregidora viladecanenca
Gisela Navarro homenatja les
dones de la Generació del 27

líniamar

12 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat · sant boi Núm. 137 · Abril 2025 · liniamar.cat

La indústria espacial catalana fa una aposta per Viladecans

Can Calderon acull la presentació d'AeroS, el nou ecosistema aeronàutic de Catalunya per potenciar el sector pàg 14

“L'ampliació de l'aeroport no es pot fer”

Entrevista a l'alcaldeessa del Prat, Alba Bou pàg 17

Foto: Joanna Chichelitzky

PLATJA SOTA MÍNIMS pàg 16
Bancs de sorra a dins del mar: la solució per evitar la regressió del litoral?

CASTELLDEFELS pàg 10
Empitjora la qualitat de l'aire a la ciutat pels avions

SANT BOI pàg 18
La Fundació Marianao fa 40 anys que és al cor del barri

EL PRAT pàg 16
Coordinació per atendre els sensesostre de l'aeroport

A FONS

El passat esclavista de la metròpoli

Ni fets aïllats ni un 'negoci' d'uns quants: els experts narren la història pàgs 12 i 13

‘CULTURA B’

Transformar un barri des d'un altell

L'Haltell promou treballs socials i de memòria sobre un barri hospitalenc pàg 20

GAVÀ DE LLETRES

Els escriptors locals no es rendeixen

L'aliança d'autors que planta cara a la llista dels més venuts per Sant Jordi pàg 3

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

Fugir dels més venuts

» Els escriptors de Gavà fan pinya a través de l'associació Gavà de Lletres, que acaba de treure llibre
 » Aquesta aliança serveix perquè els autors s'ajudin entre ells i mostrar la riquesa literària local

Francisco J. Rodríguez
GAVÀ

El coronel de García Márquez que havia lluitat a la Guerra dels Mil Dies a Colòmbia no tenia ningú que l'escrivis. Passaven els anys i l'esperada carta amb la pensió pels seus serveis a la pàtria no arribava –ni arribaria mai– a l'oficina de correus on anava cada setmana a comprovar-ho. Aquest malson de falses esperances que l'escriptor colombià ens presentava a la seva cèlebre novel·la *El coronel no tiene quien le escriba* no és un problema per a Gavà, que sí que té qui l'escriu. En concret, una dotzena d'escriptors locals que s'ajuden els uns als altres per difondre la cultura, sempre seguint el fil conductor que els uneix i que els fa avançar: la seva estima per la ciutat.

Es fan dir Gavà de Lletres, van néixer el 2021 com a entitat i acaben de publicar el seu primer llibre col·lectiu, *Un manat de lletres gavanenques*, que van presentar el 8 d'abril a la biblioteca Josep Soler Vidal. "Gavà té qui l'escriu, i tant!", va corroborar l'alcaldessa, Gemma Badia, fent bona la cita a García Márquez. "Dotze escriptors i escriptores locals ens parlen dels nostres carrers, de la nostra gent i de tot allò que fa que Gavà sigui única", va afegir la batllessa, que ha estat l'encarregada de fer el pròleg del llibre.

Segons explica Albert Villanueva, membre de l'associació i reeixit escriptor de novel·la negra, els textos de l'obra són relats curts que tenen la ciutat com a nexa d'unió. N'hi ha de tots els gèneres, des d'històrics fins a costumistes, poètics i fins i tot kafkians. "Volíem fer una obra diversa", remarca Villanueva. De fet,

Els autors locals de Gavà de Lletres mostren els seus llibres, que signen a l'estand que l'associació col·loca per Sant Jordi. Foto cedida

la successió dels escrits al llibre no respon a cap intencionalitat concreta, més enllà de l'ordre alfabètic dels cognoms dels autors.

Una decisió prosaica que, tanmateix, no ha pogut fugir d'una certa màgia literària que ha fet que tant el primer com l'últim relat del llibre "tanquin un cercle", descriu Villanueva, pel que fa a la visió d'una època cabdal de la història local com és la guerra civil. I és que Xavier Aznar arrenca el llibre col·lectiu amb els records d'una veïna sobre la contesa bèl·lica, mentre que Villanueva el tanca amb la visió de la guerra d'un noi d'11 anys.

GAVÀ COM A 'LEITMOTIV'

L'entitat, única a la metròpoli, volia crear un llibre que tingués Gavà "com a escenari i protagonista", destaca Villanueva. A més, la voluntat de l'associació és elaborar cada any un llibre col·lectiu amb autors locals que tracti so-

bre una temàtica concreta i que, a més, es plantegi com una alternativa de "quilòmetre zero" a les llistes dels llibres més venuts de cada Sant Jordi.

Aquesta tasca anual és un dels puntals de Gavà de Lletres, una entitat que fa bona la dita aquella que diu que la unió fa la força. Sense anar més lluny, el llibre que acaben de presentar mostra a la portada un manat del producte estrella dels camps de conreu gavanencs, els espàrrecs, cadascun dels quals té escrit el nom d'un dels autors fins a fer-ne 12.

I és precisament aquest l'esperit de Gavà de Lletres: sumar per ajudar-se mútuament. I que millor que agafar com a símil l'espàrrec, l'hortalissa gavanenca que dona nom a la fira més important de la ciutat –la qual treu el bo i millor de la localitat– i que, per que no dir-ho, té forma de llapis o de ploma, als quals cal fer punta si es vol triomfar com a escriptor.

"Endinsar-se en el món literari és complicat, perquè hi ha molta competència", reconeix Villanueva, que detalla que a l'associació orienten els autors novells. I per Sant Jordi, l'asso-

ta. La resta del dia serà al nostre", anuncia Villanueva, que promet que Gavà de Lletres també serà a la Mostra d'Entitats de la Fira d'Espàrrecs.

En la línia de promoure la cultura local, l'associació també organitza cada últim dijous de mes una activitat a la biblioteca, des de tallers d'escriptura terapèutica fins a homenatges, com el celebrat recentment en record de Francisco González Ledesma, autor referent de novel·la policíaca.

Amb tot, Gavà de Lletres es marca la fita de ser una entitat "viva" i reivindica que tot el que ha aconseguit "no és flor d'un dia". "Qui vingui a nosaltres per només vendre més llibres s'equivoca", avisa Villanueva, que assegura que noten "més interès" dels gavanencs pels autors locals des que va néixer l'associació. "La història en minúscula dels pobles és la que crea la història en majúscules", conclou Villanueva.

EL FESTIVAL QUE POSA LA COMARCA AL MAPA

► A finals de març va tenir lloc el festival Sant Boi Negre, de novel·la negra. Una iniciativa, tal com destaca Albert Villanueva, de Gavà de Lletres, que ha ajudat autors de la comarca com Toni Hill a fer-se un nom. De fet, Villanueva es planteja replicar activitats d'aquest certamen a Gavà.

ciació instal·la una carpa a Gavà durant la Diada amb els llibres dels seus associats. "A l'estand de la biblioteca hi serà una estone-

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniamarbl

La lupa

La cara fosca del 'burnout'

per Ester Safont, docent

Foto: Pexels

El *burnout* s'ha convertit en una epidèmia silenciosa que afecta cada cop més treballadors en sectors essencials com la sanitat i l'educació. Es tracta d'una síndrome d'esgotament físic i emocional provocada per l'estrès laboral continuat, que mina la motivació, la salut i impacta tant en els professionals com en la qualitat del servei que ofereixen. No és només estar cansat; és perdre les ganes, sentir-se desbordat i acabar desconnectant emocionalment. Però més enllà de les condicions laborals adverses, hi ha un problema estructural encara més preocupant: la sobrecàrrega recau de manera sistemàtica en els treballadors més competents, seguint una lògica perversa que premia la mediocritat i castiga l'excel·lència.

Segons un estudi de *Medicina de Família – SEMERGEN* (2023), un 12,4% dels sanitaris a Espanya pateixen un alt nivell de cansament emocional i un 44,5% experimenten una baixa realització personal. En el cas dels oncòlegs, el 57% presenten signes d'esgotament i un 38% es plantegen abandonar la professió (*Cadena SER*, 2024). En educació, la situació és igual de crítica: un 74% dels docents declaren estar emocionalment abatuts (*Revista Electrónica Educare*, 2023). "Els mestres hem passat de ser docents a convertir-nos en gestors de burocràcia absurda", denuncia Verónica Maireles, professora d'anglès a Catalunya (*El País*, 2024).

Aquesta manera de procedir no és fruit de l'atzar, sinó d'una cultura laboral tòxica que es retroalimenta. Les estructures de poder, en molts casos, premien la submissió i castiguen l'excel·lència. En entorns polítics i laborals, és freqüent veure com els lideratges mediocres es desprenen de les persones més capacitades per evitar ser qüestionats. L'expert en lideratge Alberto González Pascual ho expressa de manera contundent: "Un bon líder ha de veure els seus empleats no com són, sinó com el seu màxim potencial. Però en massa organitzacions, liderar és només una qüestió de mantenir l'*statu quo*" (*Cadena SER*, 2024). Hauria de ser precisament a la inversa: els que assumeixen la màxima responsabilitat haurien de recolzar-se en persones vàlides, que aportin i ajudin a formar un bon equip, i no pas mirar-les com a possibles rivals que posen en perill la seva condició de poder. Hem de fugir de les decisions unilaterals que es prenen sense consciència del que és millor per al sector en qüestió únicament per preservar el poder i l'autoritat.

Les conseqüències d'aquest model són devastadores. La qualitat del servei es deteriora i es perpetua un sistema en què els millors acaben marxant o, en el pitjor dels casos, emmalaltint. Si la societat no comença a reconèixer i a protegir els més capaços, correm el risc que les professions essencials quedin en

mans de persones cada vegada menys preparades. És per això que el *burnout* no és només un problema individual; és un símptoma d'un fracàs col·lectiu que ens hauria de preocupar molt més del que ho fa.

Malauradament, aquest fenomen no només afecta la feina, sinó que s'estén a tots els àmbits de la vida. La manca de suport psicològic i l'estigmatització de la salut mental fan que molts professionals evitin demanar ajuda, agreujant el seu deteriorament emocional. L'estrès laboral no es queda a la feina: desestabilitza les relacions personals i l'entorn familiar, mentre que el cost econòmic de l'absentisme i de la baixa productivitat recau sobre tots nosaltres. A més, el concepte de vocació sovint esdevé una arma de doble tall, utilitzat per justificar sous baixos i una sobrecàrrega insostenible. I per si això no fos prou, la invasió de l'espai personal amb correus i trucades fora d'hores laborals impossibilita la desconexió, convertint el descans en un luxe inaccessible.

Malgrat tot, hi ha alternatives reals: empreses i institucions que han apostat per models més humans han aconseguit reduir l'estrès i millorar la qualitat de vida dels seus treballadors. És urgent impulsar polítiques laborals efectives i reforçar el paper dels sindicats per garantir un entorn laboral saludable. No podem permetre que el talent i la vocació siguin sinònims d'explotació.

Aquí es
piula X

Tuits en paper

@esparverblau

Al cor del Parc Natural Sant Llorenç del Munt, curses de cotxes, motos, bicicletes, marxes... Impossible sentir-hi un ocell i els sons de la natura. A part del sentit comú, hi ha estudis que diuen que, com més soroll humà, menys animals. Quin és l'objectiu d'un Parc Natural, doncs?

@laurevega

A Idealista, de 4.753 habitatges a Barcelona en un clic passes a 1.364. Més del 70% "de temporada". És urgent acabar amb aquest frau. És imprescindible que es blindi l'habitatge de l'especulació. No pot haver-hi treva fins a arrencar les ciutats de les urpes dels voltors.

@abel_riu

Dècades de negació del conflicte lingüístic per part de la classe política han deixat els catalans absolutament desprotegits per part de les institucions i el país totalment a la intempèrie. Reprendre la iniciativa en defensa dels nostres drets nacionals és cada cop més urgent.

@perfilomega

La gent es queixa que el comerç local s'està morint perquè els joves ja no volen fer-se càrrec d'aquesta mena de negoci. Però el propietari del comerç que funciona perquè va comprar el local fa 40 anys i no paga hipoteca el traspasa per 600.000 euros, més un lloguer de 3.000 euros al mes.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martí-nez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Gavà de Lletres

Gavà de Lletres és una entitat formada per escriptors d'aquesta ciutat que s'ajuden els uns als altres. És una associació única a la metròpoli, que té estand propi a Sant Jordi i que acaba de publicar un llibre col·lectiu de relats sobre la ciutat.

pàgina 3

AeroS

AeroS és el nou ecosistema aeronàutic català que s'acaba de presentar a Viladecans. Està presidit per Santiago Ballesté, president de la patronal empresarial AEBALL, i vol posicionar la indústria espacial catalana a l'elit.

pàgina 14

Renfe

Després d'anys de queixes per part dels usuaris, finalment Renfe ha començat les obres de renovació de les escales mecàniques de l'estació de tren del Prat. També es vol millorar l'estat de la resta de la instal·lació i la seva seguretat.

pàgina 16

El + llegit

líniamar.cat

- 1 Els veïns de Sant Boi ja no hauran de sortir del municipi per fer-se una radiografia
- 2 El Prat es rendeix a la carxofa i al pota blava amb les Jornades Gastronòmiques
- 3 Un parc natural i agrari: nova estratègia de l'ecologisme per salvar el delta
- 4 Un miler de persones enllacen Gavà i Castelldefels contra el Pla de Ponent
- 5 Un grup de conductors de VTC apallissa dos taxistes a l'aeroport del Prat

La clau

Llibreries cooperatives o associatives

per Marina Reig, membre de la Xarxa d'Economia Solidària

Foto: Aleix Freixas/ACN

A Barcelona hi ha més de 250 llibreries. I no sembla que la venda de llibres en paper estigui baixant, contra tots els auguris de qui defensa el format digital a capa i espasa. Les llibreries estan demostrant una notable capacitat d'adaptació davant dels desafiaments de la digitalització, la competència i els canvis en els hàbits de consum. Encara que pateixen pressions econòmiques i socials, especialment en la banda dels alts lloguers a la ciutat, el seu paper com a centres culturals i la seva connexió amb la comunitat les mantenen com un element vital de la vida literària i cultural.

Ara que ve la gran festa del llibre en paper per excel·lència, volia fer valdre les llibreries que funcionen en format cooperatiu o associatiu; algunes més antigues, altres de recents, però totes amb un eix comú. I és que són llibreries que funcionen complint els principis de l'economia i de la cultura solidària i comunitària. I quins són aquests principis? Resumint molt: equitat, treball digne, governança horitzontal, compromís amb l'entorn i, en el cas de les associacions, l'aspecte més comunitari d'autoorganització. Sona molt hippie, però no és més que una forma de comercialitzar cultura escrita sortint-se de la lògica capi-

talista, que ja sabem que no ha deixat cap sector d'activitat lliure de les seves urpes.

Jo sento un plaer autèntic quan entro en una llibreria i olo el paper, no les ofertes i els best-sellers impulsats per campanyes de màrqueting agressives o premis comercials. Llocs on es fan petites xerrades, on tennim l'oportunitat de conèixer autors i autors que volen transformar el món amb els seus llibres, i on es fan activitats per a les persones del barri. I tornant al format dels llibres, el paper encara requereix el contacte amb una o un llibreter, anar a una botiga a comprar, trobar-vos, potser, amb una veïna i recomanar-vos un llibre. Tant de bo el llibre digital, que està en un 10-15% del total de la lectura, es quedi aquí, en aquest percentatge.

Per gaudir d'aquest Sant Jordi de manera diferent, proposo que ens informem de quines són aquestes llibreries, la majoria petites, però a rebentar de llibres interessants (també de ficció, no només d'assajos pesats i compromesos), i que hi fem un

recorregut com qui fa un recorregut pels bars de tapes un diumenge. Coneguem aquesta riquesa de la nostra ciutat i, per què no, trobem, si no la tenim, la nostra llibreria de capçalera. Jo tinc la meua: Capicua, a Gràcia, on el Pepitu em recomana llibres segons el que li explico que és el meu estat d'ànim: si estic cansada, només vull llegir novel·la negra; si se'm desperta la fúria feminista per algun cas recent de masclisme, algun llibre que em reconfirmi que hem fet algun avenç; si estic a punt de viatjar, algun volum d'autores o autors del lloc... Ui, aquesta justament no és ni cooperativa ni associativa... És local, del meu barri. Però ja ens entenem, oi?

Un llistat de llibreries cooperatives o associatives el podeu trobar a la pàgina web del Pamapam, que recull tota mena d'iniciatives per poder consumir i viure d'acord amb els nostres valors. I veureu que hi ha moltes llibreries. Potser podeu començar la ruta abans de Sant Jordi. Ens hi veiem!

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Aranzels

#5A

#Israel

@salvadorilla: Impulsem el 'Pla Responem', amb 1.500 milions per defensar la ciutadania, les empreses catalanes i els sectors més afectats per la política d'aranzels de Trump.

@la_IAC: 5 d'abril. Barcelona plena de gent per reclamar el dret a l'habitatge per a la classe treballadora, no per especular-hi! Cal que ens organitzem i revertim la situació.

@LSanMartin: Israel assassina 15 paramèdics i diu que "eren terroristes". Els van enterrar en una fossa comuna. Un vídeo revela que era mentida.

Mirada pròpia

Pensem-ho i triem consum de proximitat

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

El consum de béns i serveis és una part imprescindible de les nostres vides i ha esdevingut, també, una forma de cultura i de relacionar-los amb un fort impacte en la fisonomia que prenen els nostres carrers i places; els barris i municipis on habitem. Així, podem distingir entre espais centrals de l'urbs, amb petjada global, on s'exposen les insígnies internacionals del comerç, de la moda i de l'equipament de la persona, i els espais locals: els barris on vivim i on marques arrelades duen el cognom dels nostres botiguers i paradistes. Tot plegat són paisatges urbans i comercials diferents que no haurien de segregar la ciutat.

Destinem una tercera part de la nostra renda a consumir els béns i serveis que necessitem per viure. El consum és, per tant, una activitat rellevant que té un fort impacte en l'estructura de valors, econòmica, urbanística i cultural de la nostra societat local, metropolitana, catalana i europea. Té un impacte en les respostes que donem als reptes del nostre temps: quina globalització, europeïtzació i urbanització volem? Com lluitem contra el canvi climàtic? Volem una economia productiva sòlida, amb negocis familiars i oficis especialitzats?

La resposta a aquestes i a d'altres preguntes també és a les nostres mans com a persones consumidores. Cada dia fem múltiples actes de consum. Sovint automatitzats. Tanmateix, que sigui un acte quotidià i recurrent no treu lloc a la necessitat d'aturar-nos un instant i avaluar les alternatives que tenim i el fort impacte agregat que tenen les decisions que prenem, en nosaltres i en la vida col·lectiva. Conduïxen les xarxes socials les nostres decisions de compra a cop d'algoritmes o les conduïm nosaltres guiats per la nostra consciència? Entre el consumisme i el *consumerisme* hi ha tota una gradació de respostes a donar.

El dia 15 de març celebrem el Dia Mundial de les Persones Consumidores. Per tant, un dia que ens ateny a milers de milions d'humans que habitem el planeta. Per ser justos, hauríem de descartar una bona pila de milions de persones que viuen en condicions precàries, sense accés als béns i serveis essencials, enmig de les guerres o dels estralls climàtics en diferents regions del globus.

Tanmateix, com deia el president John F. Kennedy en un discurs pronunciat el 1962, tots som persones consumidores. Per tant, som molts els que podem fer un bar-

ri i una ciutat millors cada dia des del poder que alberguen les nostres decisions de compra. Kennedy obria una nova dimensió dels drets econòmics. En el mateix discurs, va plantejar quatre drets fonamentals de les persones consumidores: a la seguretat dels productes i serveis, a una informació veraç, a elegir i a ser escoltades en les reclamacions i greuges. Drets que troben en la proximitat un espai propici per ser garantits amb la professionalitat dels comerços amb ofici.

Un comerç i un consum de proximitat que ens interroga. Militem en un consum de proximitat que afavoreixi la vida de la nostra comunitat? Amb els nostres pastissers, forners, xarcuters, ferreters, restaurants a prop de casa... Comprem a les parades del mercat i alimentem unes cadenes de subministrament més àgils i curtes que s'inicien en els pagesos del nostre país? Donem un nou alè als oficis que guarden els sabors i la memòria de la nostra cuina? Per qui i en quines condicions estan fabricades les peces de roba que vestim?

Foto: AJ. de BCN

No vivim en un món ideal ni som éssers exclusivament racionals. Les nostres decisions de compra estan afectades per emocions, desitjos i, de manera destacada, per l'evolució salarial en els darrers lustres: per la renda de la qual disposem. Necessitem formació, educació i inversió en la nostra economia i en les generacions més joves per fer-la més intensiva en coneixement, per generar més valor i valors afegits i per augmentar la productivitat i la competitivitat. Obtenir millors salaris pot contribuir a construir un model més ètic i conscient de consum.

Com demostren alguns industrials catalans de la moda, un jersei elaborat amb llanes reutilitzades i seleccionades pot durar molts més anys per la seva qualitat. I malgrat tenir un preu superior, des de tots els punts de vista serà més eficient que un jersei de preu baix, d'origen remot i poc ètic, amb un cicle de vida molt reduït i accelerat per col·leccions hiperefimeres, amb un preu, això sí, molt baix.

El consum de proximitat és l'altra cara del comerç de proximitat. Iniciatives pioneres i capdavanteres com el Defensor del Client de Barcelona Comerç, amb Luís Álvarez al capdavant, fan pedagogia de la necessitat de tenir com a infraestructura metropolitana del dia a dia una poderosa xarxa de comerços i de persones consumidores de proximitat, conscients dels seus drets i deures. Un fort teixit associatiu de comerç i de consum també és democràcia social, econòmica i, al capdavant, política, de baix a dalt, en acció. Als drets polítics els corresponen uns drets socials, econòmics i culturals que cal exercir.

Democràcia en acció és el lema del Parlament Europeu davant d'un món de desinformació, de *fake news* i d'extremismes on la llei del més fort torna a rivalitzar amb un món regulat pels drets i deures. Un món on la riquesa i la producció es concentra en grans grups, molt vinculats a la financerització de l'economia i als gegants tecnològics i on drets i deures (de les persones consumidores) corren el risc d'afeblir-se. Qui no s'ha sentit im-

potent en diàlegs robotitzats, sense fi, o amb centres deslocalitzats després de patir incidències en determinats serveis?

Hi ha un altre món que comença en les nostres decisions quotidianes. En els comerços i mercats dels barris on vivim, on arremem i on quedem vinculats pels afectes dels nostres. Per la confiança. No són espais de consum freds, sense ànima. Són llocs amb significat, on ens coneixen i on hi ha generacions a les dues bandes del taulell.

El 15 de març, com a Dia Mundial de les Persones Consumidores, també té un vessant pedagògic d'una ciutat més educadora per a les noves generacions. Per a uns adolescents que són vulnerables com a persones consumidores, assetjats per unes xarxes socials on les marques globals –amb eines i continguts de laboratori– poden alterar els seus equilibris emocionals i els inciten al consum de productes cars que no necessiten per ser feliços. No són els models ni les referències que necessiten els nostres fills i filles.

De manera silenciosa i sovint inconscient, els nostres actes de compra esdevenen veritables actes polítics. Actes que, de manera agregada, modelen la forma i el fons de les nostres ciutats i del nostre país en una direcció o en una altra. Pensem-ho bé!

Les millors perles

L'exprimer ministre britànic Boris Johnson ha reaparegut als mitjans anglesos. El motiu no és cap polèmica que hagi protagonitzat, sinó que l'ha atacat un estruç en un parc natural de Texas, als Estats Units.

L'entrenador de futbol José Mourinho ha tornat a protagonitzar un episodi surrealista a Turquia. Va perdre els papers després de la derrota del seu equip i va agredir l'entrenador rival, estirant-li el nas.

Un *tiktoker* va anar al Port de Barcelona amb un imant de neodimi de 200 quilos de força, un dels més potents del món, per veure què pescava. Amb la ximpleria va trobar una daga embolicada que podria resoldre l'escenari d'un crim.

La darrera moda a les xarxes consisteix a convertir fotos reals en imatges d'animació japonesa. Es fa amb el ChatGPT, que gasta un litre d'aigua cada cop que respon 10 preguntes. A aquest pas no ens recuperarem de la sequera.

Salvador Miret/ACN

LA FOTO

Prepara't per celebrar Sant Jordi:

1

Tria la rosa més bonica

2

Escull un llibre que
creguis que emocionarà
qui el rebi

3

Regala la rosa i el llibre
a algú especial

Sant Jordi és de tothom

23 d'abril de 2025

La clau

Hauria d'haver lluitat més per casa meva

per Helena Afrodita, membre de la PAH de Barcelona

Foto: ACN

A Espanya, com a la lletra de *Lo que le pasó a Hawaii* de Bad Bunny, també s'està escrivint una història de desarrelament. La llar deixa de ser un refugi i es converteix en un privilegi inaccessible. Els fons d'inversió, els bancs i els grans tenidors apugen els preus dels habitatges a nivells impossibles, expulsant-ne famílies, estudiants i gent gran.

"*Quieren quitarme el río y también la playa*", canta Bad Bunny. A ciutats com Madrid, barris tradicionals com Lavapiés o Malasaña han estat transformats per habitatges turístics i grans inversions estrangeres. Els lloguers han pujat tant que molts habitants de tota la vida s'han vist obligats a abandonar la ciutat. A Barcelona, el problema encara és més greu. Amb una oferta limitada i una demanda disparada pel turisme i els *expats*, els preus superen els ingressos dels residents locals. A Màlaga, el turisme de luxe ha desplaçat famílies, convertint el centre històric en un aparador per a visitants. Aquest fenomen no només afecta les ciutats, sinó també les persones, despullant-les de la seva identitat i dels espais on desenvolupen les seves vides.

Fora de la península, la situació també és alarmant. A Puerto Rico, els incentius fiscals han disparat els preus, deixant molts locals sense accés a l'habitatge. Aquest desarrelament econòmic i cultural ha transformat barris sencers, prioritzant els interessos dels inversors estrangers per damunt de les necessitats de la població local. A les Canàries, molts habitatges s'han convertit en apartaments vacacionals, reduint-ne dràsticament la disponibilitat per als residents. Famílies senceres es veuen obligades a traslladar-se a fora de les illes o a viure-hi en condicions precàries.

A les Balears, el turisme de luxe ha transformat les illes. Moltes persones viuen en furgonetes, com a la pel·lícula *Nomadland*, mentre professors i metges que hi són destinats per oposició no poden trobar-hi habitatge assequible. Això afecta també serveis bàsics com l'educació i la sanitat, generant desigualtats en regions on la població local ja afronta una precarietat creixent. Aquesta situació, lluny de ser transitòria, s'agreuja amb la falta de regulació i la incapacitat dels governs locals de prioritzar els residents davant les demandes del mercat turístic.

La gentrificació no només afecta les persones. També desdibuixa les ciutats, fent-los perdre la seva perso-

nalitat i la seva idiosincràsia. Barris plens de vida local i de costums són reemplaçats per cadenes globals com Starbucks, McDonald's o Zara. A més, festes populars com les de Gràcia, les Falles, els *Sanfermines* o la *Tomatina* es veuen saturades de turistes, dificultant que els ciutadans en gaudeixin. Aquest excés col·lapsa transports i serveis, transformant les celebracions en esdeveniments irreconeixibles. En paral·lel, l'auge del turisme massiu posa en perill els idiomes locals, com el català, el basc o el gal·lec. Així, els llocs perden, no només la seva gent, sinó també els elements culturals que els feien únics.

Aquest desarrelament es reflecteix en la cultura popular. La pel·lícula *Nomadland* mostra com moltes persones ho han perdut tot per la crisi econòmica i l'especulació, veient-se obligades a viure en condicions precàries. Encara que pugui semblar llunyà, aquesta realitat també és present a moltes ciutats espanyoles, on famílies desnonades i lloguers impossibles són part del dia a dia. Aquesta situació no és un cas aïllat, sinó el resultat de polítiques que prioritzen el benefici econòmic per sobre del benestar social.

És fonamental informar-se i donar suport a plataformes veïnals com la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca), que fa 16 anys que lluita. Aquestes organitzacions han aconseguit aturar milers de desnonaments i visibilitzar la problemàtica, però la seva lluita necessita un suport més ampli. També és necessari denunciar l'especulació immobiliària i exigir polítiques que garanteixin un habitatge assequible. No podem normalitzar que la llar sigui un luxe. És un dret. L'habitatge no només és un espai físic, sinó també un component essencial per a l'estabilitat emocional i social de les persones. Perdre una llar és perdre també una part d'un mateix.

Aquesta problemàtica no és inevitable, però la seva solució requereix decisions polítiques valentes i un canvi de paradigma. Urgeix una desmercantilització de l'habitatge a través d'una intervenció de l'Estat, avalada per l'article 47 de la Constitució, que garanteix el dret a un habitatge digne per a tots els ciutadans. Protegir les nostres ciutats i els nostres barris significa apostar per polítiques públiques que prioritzin les persones per sobre dels interessos econòmics. Només així evitarem que es repeteixi el que ja ha passat a altres llocs del món.

Comparteix aquesta realitat. Que no facin amb nosaltres el que li va passar a Hawaii.

“

No podem normalitzar que la llar sigui un luxe.

És un dret.

L'habitatge no només

és un espai físic,

sinó també un component essencial per a l'estabilitat

emocional i social

de les persones.

Perdre una llar

és perdre també

una part d'un mateix

”

Flaixos

@pilarcarracelas: Estan emetent una mini-sèrie alemanya ambientada a Barcelona amb actors alemanys que fan de catalans i es creuen més la catalanitat que nosaltres.

@basanydebaix: La meva treballadora que ve amb Renfe cada dia me n'explica una. Dissabte van estar aturats una hora i mitja. Va arribar a casa a les dues de la matinada.

@SofiaSici: Això sembla ciència-ficció, però és real. Un jove de 16 anys construeix un robot que menja escombraries per salvar els oceans. Sense experiència. Sense contactes.

**el diari
metropolità**

El mitjà que més creix

295.861
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/03 al 31/03 del 2025

grup comunicació21

Segons les dades presentades a la Junta Local de Seguretat, els delictes han disminuït l'últim any un 6,7% a causa del reforç de la vigilància, especialment amb més agents de la policia local a la platja durant l'estiu.

Empitjora la qualitat de l'aire a la ciutat pel vol dels avions

» Una unitat mòbil instal·lada el març ja fa els primers mesuraments
» L'Ajuntament vol sancionar la pol·lució atmosfèrica i acústica

MEDI AMBIENT ▶ Per mesurar l'impacte atmosfèric i mediambiental de les operacions d'enlairament o aterratge dels avions sobre el municipi, l'Ajuntament ha reclamat instal·lar una estació permanent d'anàlisi de la qualitat de l'aire. Aquesta comptaria amb eines de mesurament de diòxid de sofre, òxid de nitrogen, partícules en suspensió, monòxid de carboni, compostos orgànics volàtils i ozó.

SANCIÓ A LA CONTAMINACIÓ

D'aquesta manera, i tot i no tenir competències directes en el trànsit aeri, la gestió de les infraestructures associades a l'aeroport del Prat i la contaminació acústica i atmosfèrica generada, el consistori vol millorar la qualitat de vida de la ciutadania en aspectes relacionats amb la salut i el benestar. En aquest sentit, demana tenir capacitat sancionadora durant els episodis de

Més d'un centenar d'avions sobrevolen cada dia el municipi. Foto: Ajuntament

contaminació acústica i ambiental que generen els aproximadament cent-cinquanta sobrevols diaris d'avions.

Mentrestant, una unitat mòbil del departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya està instal·lada a la ciutat des de mitjan març.

Aquesta ja ha fet els primers mesuraments, que la primera quinzena d'abril indicaven una mala qualitat de l'aire amb un elevat nivell de contaminació i una alta concentració de diòxid de nitrogen, segons dades de l'empresa nord-americana AccuWeather.

La ciutat comptarà amb un nou mercat municipal

EQUIPAMENTS ▶ Castelldefels tindrà un nou mercat municipal, entre el carrer de l'Església i l'avinguda de la Constitució, ben a prop de les torres de defensa Climent Savall i Gabriel Folcher.

La modificació puntual del Pla General Metropolità (PGM) aprovada al Ple ordinari del mes de març representa la creació d'una nova zona urbanitzada i de connexió de vianants que vol esdevenir un espai cívic patrimonial i un nou eix comercial i que, a més de l'esmentat mercat, també inclourà habitatges de

protecció oficial i un aparcament soterrat.

Amb aquest nou mercat, es vol donar resposta a una demanda del veïnat. Fins ara, només hi ha un mercat en tota la ciutat, el del carrer Antonio Machado, a prop del castell.

A més de la recuperació d'una zona deteriorada, la remodelació de l'esmentada àrea vol contribuir també a visibilitzar i difondre el patrimoni històric de la ciutat. Juntament amb el castell, les torres de guaita tenen un origen medieval.

La platja renova el certificat de turisme sostenible

Una de les guinguetes reconegudes. Foto: Grupo Iguana

TURISME ▶ Una quinzena de guinguetes de la platja han obtingut la certificació 'Biosphere', segell impulsat per la Diputació de Barcelona que reconeix les empreses, serveis i destinacions turístiques que mostren un compromís per la sostenibilitat, com l'Oficina de Turisme del Centre o el Gremi d'Hostaleria de Castelldefels i Baix Llobregat, entre altres.

A més d'aquesta distinció, que arriba tot just al començament de la nova temporada, la ciutat ha rebut el guardó al segon

millor projecte d'Economia Circular dels X Premis de Bones Pràctiques Locals pel Clima, per la bona gestió dels residus als establiments de la platja.

Segons l'Ajuntament, aquest programa de gestió de residus vol aconseguir que les guinguetes contribueixin a reduir el seu impacte ambiental i la seva petjada de carboni. En aquest sentit, des de l'any 2018 és obligatòria la separació de residus segons el seu origen, que es porten a la planta de selectiva amb una recollida porta a porta.

Noves plaques a comerços emblemàtics i tradicionals

COMERÇ ▶ Davant de l'estanc Bou i de la gelateria Carles s'han instal·lat plaques que reconeixen aquests dos comerços com a establiments emblemàtics. Es tracta d'una iniciativa municipal que es va posar en marxa fa dos anys per protegir l'activitat comercial i turística de proximitat, especialment la de les botigues amb més tradició de la ciutat.

Des de la regidoria de Comerç i Turisme de l'Ajuntament

s'assegura que l'objectiu del projecte, batejat com 'Emblemàtics Castelldefels' és "reconèixer, fomentar i impulsar els petits establiments turístics i comercials de tota la vida".

Entre la vintena d'espais comercials emblemàtics reconeguts fins ara amb la placa hi ha el celler Vallès, la ferreteria Fraile, la carnisseria Paquita o diversos hotels i restaurants, com el Rey Don Jaime o Las Botas.

Gelateria Carles. Foto: Gremi d'Hostal.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

En una trobada a finals del març a la seu de l'Ajuntament, el president de la Generalitat, Salvador Illa, i l'alcalde, Gemma Badia, van assegurar que s'intensificarà l'accés de la ciutadania a l'habitatge assequible, amb més promocions.

Cadena humana contra el Pla de Ponent fins a Castelldefels

» Més de mil persones uneixen les ciutats contra el pla urbanístic
» L'Ajuntament defensa que és un projecte respectuós amb la natura

Roger Jiménez
GAVÀ

“Això és una atrocitat, una bogeria que només té una explicació econòmica. Ecològicament, és un desastre, anem cap enre i després tot seran problemes”, coincideixen la Carme i el Roberto, veïna i veí de Gavà i Castelldefels, respectivament, que dissabte 4 d'abril al matí formaven part de la cadena humana organitzada com a protesta contra el Pla de Ponent, projecte urbanístic que preveu cinc mil habitatges al voltant del turó del Calamot i la riera de Canyars.

Més de mil persones van entrellagar les seves mans per unir els mil dos-cents metres de la C-245 que separen els dos nuclis de població. Després d'anys d'oposició veïnal a un macroprojecte urbanístic al sud-oest del municipi, sobre el qual hi ha un recurs judicial pendent de resolució, es tracta d'una nova acció de protesta convocada per la plataforma Aturem el Pla de Ponent.

“El nostre objectiu és clar: aturar aquest projecte especulatiu i destructiu”, començava el discurs de cloenda de l'acte. “No volem la destrucció del darrer corredor natural entre el massís del Garraf i el Delta del Llobregat ni cinc mil pisos nous que no responen a les necessitats reals de la població”, reivindicaven des de fa molt temps els veïns i les veïnes que s'oposen al Pla de Ponent. “Volem habitatge digne i assequible de veritat, però sen-

Tram de la cadena, formada per veïns i persones d'altres llocs. Foto: Línia Mar

se destruir la natura. Hi ha alternatives, com per exemple els tres mil pisos que s'han anunciat als terrenys de la fàbrica Roca”, asseguren.

“URBANISME INUNDABLE”

Arran de la DANA al País Valencià i de les inundacions de la passada tardor en diferents punts de la comarca, el moviment ecologista ha alertat sobre el risc d'inundabilitat de diversos projectes, com aquest.

En aquest sentit, l'Ajuntament de Gavà ha assegurat que condicionarà la riera de Canyars i el torrent del Calamot “per minimitzar el risc d'inundacions”, mentre que l'Ajuntament de Castelldefels ha demanat que es faci un estudi en profunditat sobre el pla de Ponent.

“Estem preocupats i demanen a l'Ajuntament de Gavà que faci un estudi al respecte perquè l'impacte sigui el menor possible”, assegurava Pedro Paredes, regidor de Medi Ambient de

Castelldefels, a Línia Mar abans de l'inici de l'acció de protesta. El regidor va informar que l'alcalde de Castelldefels, Manuel Reyes, ha enviat una carta a la seva homòloga gavanenca, Gemma Badia, on li demana un estudi mediambiental i de mobilitat del projecte urbanístic, ja que segons Reyes el seu municipi està afectat per un important augment de població derivat d'aquest planejament.

Des de Salvem el Calderí o la plataforma Ribera-Salines, presents a la cadena humana, alerten dels riscos que comporta la construcció d'habitatges en zones potencialment inundables, com la Ribera de Cornellà de Llobregat o l'espai natural i agrícola del Calderí, a Mollet del Vallès. Mentre el moviment ecologista reclama “un desenvolupament sostenible”, l'alcalde de Gavà ha declarat en més d'una ocasió que plans com el de Ponent “són respectuosos amb l'entorn natural i el medi ambient”.

Nou parc a la riera de Canyars per evitar inundacions

URBANISME ▶ Amb el condicionament i millora de la riera de Canyars i del torrent del Calamot, l'Ajuntament vol minimitzar el risc d'inundacions.

Segons els projectes municipals, tant la riera com el torrent quedaran integrats en dos nous parcs de ribera, que tal com sosté el consistori permetran afrontar cabals molt importants que donarien fins a cinc-cents anys de període de retorn. És a dir, grans inundacions que només es produirien cada mig mil·lenni.

D'aquesta manera, es vol donar resposta a una necessitat actual i avançar-se a futurs episodis de pluges intenses a conseqüència del canvi climàtic.

CONSTRUCCIÓ DE BASSES

D'acord amb els estudis elaborats, amb la construcció de diverses basses s'aconseguirà reduir enormement el risc actual. A més, les actuacions previstes reduiran el volum de les aigües que poden baixar per la riera, de manera que s'evitaran desbordaments aigües avall.

Torna el Temps d'Espàrrecs amb gastronomia i música

Primer pla dels espàrrecs durant l'edició de la fira del 2024. Foto: Ajuntament

FIRES ▶ Miki Núñez, Kiko Veneno i un xef amb una estrella Michelin són alguns dels noms propis de la nova edició de Temps d'Espàrrecs, la mostra anual gastronòmica que inclou la tradicional fira homònima.

“Temps d'Espàrrecs és el moment de continuar demostrant el nostre potencial”, destaca l'alcalde, Gemma Badia, que juntament amb el president de la Cooperativa Agropecuària, Josep Pañella, han avançat les principals novetats i activitats de Temps d'Espàrrecs,

que tindrà lloc del 24 d'abril a l'11 de maig, així com de la Fira d'Espàrrecs, que se celebra del 2 al 4 de maig i enguany commemora el seu 70è aniversari.

La mostra s'inaugurarà el pròxim 24 d'abril amb el GastroGavà a la carta, quan una vintena de restauradors locals obriran les portes perquè tothom pugui gaudir dels seus plats amb l'espàrrec com a protagonista. La fira és un dels principals esdeveniments de la ciutat on es combinen tradició, modernitat, festa i gastronomia.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

L'any 2018 es va retirar l'estàtua d'Antonio López de Barcelona pel seu passat esclavista. Foto: Ajuntament de Barcelona

Encara que no ho sembli, la història de Barcelona està estretament lligada a un passat esclavista. Si bé molts poden pensar que l'esclavització, el comerç i el tràfic de persones, així com la seva explotació en plantacions de sucre i tabac, són fets que només van tenir lloc en indrets com els Estats Units, la veritat és que Catalunya i l'àrea metropolitana de Barcelona van participar activament en aquest negoci.

Perquè ens en fem una idea, entre el 1789 i el 1845, gairebé el 25% dels vaixells de negrers que van entrar a l'Havana (Cuba) eren embarcacions catalanes. A més, segons el mapa *Espanya esclavista* elaborat per Martín Rodrigo, investigador de l'Institut d'Història Jaume Vicens i Vives, de la Universitat Pompeu Fabra, avui dia encara perduren una cinquantena de rastres materials del passat esclavista metropolità. I, per si això no fos prou, les investigacions han confirmat fins a 40 noms d'empresaris, armadors, comercials i capitans de vaixells catalans que es van enriquir de tot plegat, entre els quals destaquen figures metropolitanes com l'economista Joan Güell Ferrer –pare del reconegut polític i mecenes Eusebi Güell– o el banquer i senador espanyol Antonio López.

El 25 de març, amb motiu del Dia internacional de memòria de les víctimes de l'esclavitud i del tràfic transatlàntic d'esclaus, es recorda anualment aquest passat, i des del *Línia* ho hem volgut fer de la mà de diferents experts en la qüestió. Amb ells resseguim la història d'aquesta herència esclavista i, a més, posem l'accent en la manera com s'està recordant. Com evocuem la memòria colonial de la nostra metròpoli, de la qual els nostres avantpassats van ser-ne participants actius?

UN FENOMEN EN DOS ACTES

Àngels Casals, professor d'Història Moderna a la UB, explica que hi ha dos moments essencials pel que fa a la presència d'un passat esclavista a l'actual àrea metropolitana. En primer lloc, a finals de l'edat mitjana, quan "Barcelona es transforma en un punt neuràlgic tant pel que fa a la venda com a la presència d'esclaus", afirma l'expert. En aquell moment, Casals assegura que fins al 15% de la població barcelonina eren persones esclavitzades, principalment "provinents del nord d'Àfrica, dels Balcans i del Mar Negre", les quals eren forçades a treballar com a mà d'obra en activitats portuàries en ciutats com Mataró o en àmbits domèstics –cases, tallers i obradors– de la capital catalana.

El segon període clau del passat esclavista metropolità se situa entre finals del segle XVIII i durant tot el segle XIX, un moment en què Barcelona es converteix, progressivament, en un centre mercantil fonamental per al tràfic transatlàntic i el comerç de persones. Al contrari que al segle

El passat esclavista de la metròpoli

A Barcelona i a la seva àrea metropolitana encara perduren restes materials, culturals i ideològiques de l'herència esclavista. No van ser fets aïllats. Tampoc un 'negoci' protagonitzat per uns quants. Resseguim la història de la mà d'experts i posem damunt la taula què queda de tot plegat

XV, però, aleshores es tractarà d'un negoci opac i no es farà de forma evident o directa a les costes catalanes.

De fet, David Martínez, professor d'Història a la UAB, relata que, d'entrada, en aquesta època "no hi ha constatació directa que els ports de Mataró o de Barcelona fessin comerç amb esclaus", sinó que, en tot cas, el negoci es va fonamentar en les inversions dels catalans al conegut com a "comerç triangular", una

ruta comercial esclavista el nom de la qual fa referència al trajecte que feien els vaixells a través de l'Atlàntic entre Europa, Àfrica i Amèrica per traficar.

En concret, el viatge era el següent: els bucs europeus anaven fins al continent africà per intercanviar els seus productes –armes, metalls i roba– per persones. D'aquí, els vaixells navegaven fins a terres americanes per vendre-les a propietaris de plantacions i, finalment, les embarca-

cions tornaven a Europa amb tota mena de productes, com sucre, tabac i cotó de les mateixes explotacions esclavistes. Un comerç on fer fortuna que, alhora, també implicava certes expedicions en les quals es raptaven homes, dones i nens de les seves comunitats d'origen, moltes de les quals desaparegudes avui dia.

QUI VA FER LA CIUTAT?

La participació catalana en el "comerç triangular" tenia dos ves-

sants. Per una banda, les cares visibles que capitanejaven els vaixells que traficaven amb persones esclavitzades i, per l'altra, els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per fer negoci i enriquir-se.

Tal com explica Casals, "encara no s'ha pogut quantificar tota la gent que va invertir en el tràfic d'esclaus i quin impacte econòmic va tenir sobre el conjunt de la població". Ara bé, sí que s'ha pogut documentar la participació

Com ho reparem?

● A l'àrea metropolitana, i especialment a Barcelona, el passat esclavista i colonial és evident a l'espai públic. Basha Changue, formadora de l'organització SOS Racisme i exdiputada de la CUP al Parlament, remarca que s'ha fet poca cosa per retirar els símbols i les representacions que glorifiquen l'època colonial, malgrat tenir un "impacte en l'imaginari col·lectiu a l'hora de normalitzar la deshumanització de persones negres o de mantenir la jerarquia racial". En aquest sentit, Changue argumenta que, lluny de mirar-se de

Segons l'exdiputada de la CUP, la història esclavista de la metròpoli és un dels focus d'origen del racisme actual –especialment contra les persones negres–, cosa que, alhora, es tradueix en diferents formes de racisme institucional, com ara "la violència policial, l'exclusió residencial o el desemparament de les comunitats negres"; enumera.

Enmig d'aquest context, Changue destaca que l'educació i la memòria històrica colonial són clau. "Quan parlem de memòria colonial no és per viure instal·lats al passat,

No es tracta només de "resignificar carrers o treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos que deshumanitzen les persones no blanques"

forma crítica i amb coneixements de les implicacions racials que comporten, en realitat tot plegat són "símbols d'orgull a la ciutat".

A banda de la retirada de l'estàtua del banquer i esclavista Antonio López l'any 2018, no s'ha fet gaire res més per eliminar la ideologia colonial de l'espai públic. Tampoc per recordar el benefici econòmic que va suposar l'esclavitud per a la construcció de la ciutat. "Tot l'Eixample es va aixecar amb diners de l'exploració de colònies d'ultramar, així com el front marítim i el Moll de la Fusta", afirma Changue.

Què implica, doncs, no revisitar tot aquest passat de forma crítica?

sinó que entenem que només es pot projectar el futur si reparem l'origen del racisme actual, que per a nosaltres és clarament una conseqüència del passat colonial", afegeix la formadora de SOS Racisme, apuntant que només així serà possible un canvi de paradigma.

No es tracta únicament de "resignificar carrers i places o de treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos i relats que estan directament lligats a la deshumanització de les persones no blanques i que fomenten la violència sobre aquests cossos"; insisteix Changue. Almenys si es vol "construir un futur per a una Barcelona realment multicultural", conclou.

de figures de la burgesia catalana en aquest negoci esclavista. De fet, moltes són les grans personalitats de l'època modernista; homes admirats i glorificats pel pensament avantgardista i per ser els promotors dels grans avenços a les ciutats catalanes. Destaquen, per exemple, les inversions de l'indià i negrer Josep Xifré per fer els Porxos d'en Xifré, actualment al districte de Ciutat Vella, o el cas de l'esclavista Miquel Biada, popularment conegut per impulsar el primer ferrocarril peninsular entre Barcelona i Mataró.

Amb tot, continua Casals, "la gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample que s'estaven construint a l'època".

EL LLEGAT INCOMPLET

Davant d'això, com recordem, doncs, el nostre passat esclavista? O, millor dit, com tractem l'herència colonial d'una metròpoli quan la historiografia assenyalava que part de la construcció de la capital catalana es va fer a partir dels beneficis d'un negoci basat en el rapte, el tràfic i l'exploatació d'éssers humans?

Pel que fa a la memòria històrica, Casals apunta que cal fer "bona recerca per esbrinar tot el que no sabem i divulgar i explicar amb claredat i de forma objectiva tot el que s'ha descobert". A més, l'expert afegeix que "també s'ha de parlar de les conseqüències que tot això va tenir, tant en la societat que va beneficiar com en la que va perjudicar". I a partir d'aquí, insisteix Casals, actuar en conseqüència. "Després de presentar aquest debat al gran públic, el que no has de fer és posar noms de carrers als esclavistes, glorificar-los i fer-los homenatges o biografies apologetiques, sinó explicar qui eren realment. Que la gent sigui conscient del preu de la història i del fet que el benestar de les societats occidentals es va aixecar damunt d'això", sentència.

Per la seva banda, Oriol Regué, historiador especialitzat en esclavitud, treball forçat i migracions forçades i professor a la Universitat de Lleida, parla de la necessitat de construir aquesta memòria històrica més enllà dels esclavistes. L'emissió de documentals com *Negres. El passat esclavista de Catalunya* l'any 2023 o l'última exposició feta sobre el tema al Museu Marí-

En el negoci esclavista hi havia les cares visibles que traficaven amb persones i els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per enriquir-se

"La gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample", diu Casals

tim –*La infàmia. La participació catalana en l'esclavitud colonial*– constaten que es tendeix a parlar d'aquest passat centrant-se, sobretot, en els negres catalans en comptes de posar el focus en les persones esclavitzades. Un prisma que deshumanitza les víctimes i que les col·loca com una conseqüència material d'un fenomen passat.

Quin és el problema d'aquesta narrativa? Regué creu que fa que l'esclavisme s'entengui "com un mal moral molt genèric" en el qual només "hi ha una condemna cap a l'esclavitud, però no es va més enllà dels esclavistes ni s'aprofundeix en la memòria de les persones que van interactuar i reaccionar a tot el que els van fer els catalans", reflexiona l'expert.

Com s'hauria de treballar, doncs, aquesta memòria des de l'òptica de les persones esclavitzades? Segons l'historiador, posant el focus en diverses realitats. Des de les més evidents, com ara la resistència de les grans revoltes contra els propietaris esclavistes, fins a les que s'obvien amb més facilitat i que, per exemple, estan lligades al dia a dia de les plantacions. "Una plantació de sucre podia arribar a tenir 300 esclaus. Això és una comu-

nitat que s'organitzava, que creava vincles, que es relacionava entre si i que vivia el seu dia a dia", diu Regué, per al qual "les formes de resistència no han de ser sempre heroiques i impressionants, sinó que també en formen part actes tan quotidians com el fet de tenir fills a la plantació". "Tot això existia i també mereix ser recordat. El llegat català de l'esclavitud no pot centrarse únicament en els esclavistes o pensar en els esclaus només com a xifres", conclou Regué.

Si bé aquest canvi de perspectiva pot semblar força trencador, la veritat és que ja fa anys que la historiografia el posa en pràctica. Ara bé, la realitat del debat públic és una altra. Sembla que encara estem lluny de poder parlar de les implicacions de l'esclavisme català des de tots els seus vessants, sense moralines i responsabilitzant-nos de la nostra herència colonial. La qüestió, al cap i a la fi, potser rau a preguntar-nos què estem fent avui dia per recordar tots els llegats.

Un reportatge de **Laura Santos**

La transformació de la rambla Modolell en un espai prioritari per als vianants ha encetat l'última fase, que consisteix en la reforma del tram entre els carrers de Santa Teresa i Àngel Arañó. Les obres duraran un any.

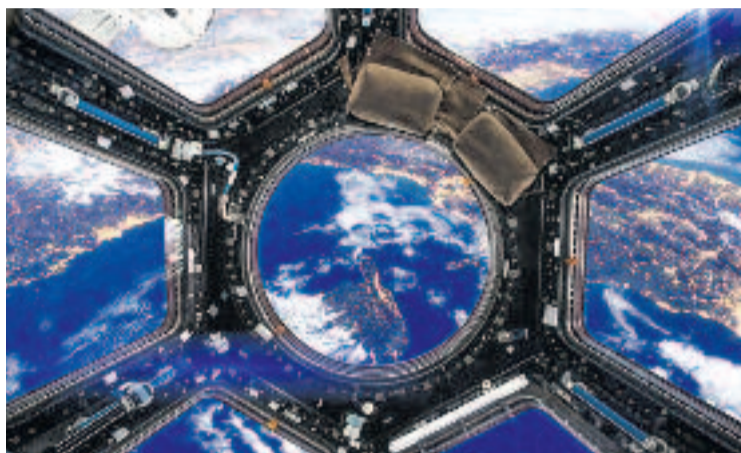
Viladecans esdevé un eix de la indústria aeronàutica catalana

» Es presenta al municipi una nova organització del sector aeronàutic
» La iniciativa compta amb el suport de l'Ajuntament i la Generalitat

INDÚSTRIA ▶ Posicionar Catalunya com una regió europea de referència en el sector aeronàutic és l'objectiu principal d'AeroS, el nou ecosistema aeronàutic i espacial català presentat a l'auditori Can Calderon el 9 d'abril i amb seu a Viladecans.

La presentació, que va comptar amb la presència de l'alcalde Olga Morales, es va realitzar en el marc d'una jornada sobre la indústria de l'espai i la col·laboració entre les empreses i les administracions relacionades amb els sectors de la indústria i la tecnologia.

Segons Santiago Ballesté, president d'AeroS i també de la patronal empresarial comarcal AEBALL, aquest nou ecosistema "permet agrupar totes les parts implicades en aquest sector entorn de l'objectiu comú que representa impulsar el creixement del sector aeronàutic i de l'espai". "Catalunya té les capacitats

La nova organització del sector aeronàutic té la seu a Viladecans. Foto: AeroS

industrials, tecnològiques i humanes per aconseguir-ho", va afegir Ballesté durant la presentació, on també hi era el secretari general d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, Pol Gibert, que va reivindicar la importància que Catalunya prengui una posició de lideratge a Europa en l'àmbit aeroespacial.

"No volem que aquesta oportunitat passi per davant i no l'agafem", va assegurar Gibert.

Durant la jornada a Can Calderon també es va voler remarcar que les empreses industrials i tecnològiques catalanes necessiten estructures i suports que les connectin amb aquests sectors en expansió.

Llum verda al pla contra la contaminació acústica

SOROLL ▶ Viladecans posarà en marxa noves accions contra l'exces de soroll a la ciutat, tal com es va decidir al Ple de l'Ajuntament del mes de març, que va aprovar l'aplicació del nou Pla d'Acció per a la Millora de la Qualitat Acústica.

L'esmentat pla té previst posar en marxa una sèrie d'actuacions per fer front al soroll ambiental. Per localitzar els focus emissors de soroll per sobre dels decibels aconsellats per l'Organització Mundial de la Salut, s'ha elaborat un mapa de ca-

pacitat acústica. Aquest estableix la zonificació acústica del territori i els valors límit d'immissió d'acord amb les zones de sensibilitat acústica, i fixa els objectius de qualitat acústica per a cada zona.

Entre altres, des del gener s'aplica al municipi la Zona de Baixes Emissions, que inclou tot el nucli urbà, i es preveuen controls d'emissions sonores de zones d'oci, reordenació del trànsit o mesures per reduir el soroll durant el servei de recollida d'escombraries i neteja.

Gisela Navarro reivindica les dones de la Generació del 27

Navarro durant la presentació del seu llibre. Foto: Ajuntament

ART ▶ Brillants i sovint oblidades són les artistes de la Generació del 27, segons la il·lustradora i exregidora socialista a Viladecans Gisela Navarro, que ha presentat un llibre sobre Maruja Mallo, Rosa Chacel, Remedios Varo o Margarita Manso, entre altres, noms desconeguts per a la majoria i ara reivindicats a *Brillantes y olvidadas*, presentat a la biblioteca Josep Soler de Gavà el 31 de març per l'actual diputada del PSC al Parlament.

Una de les artistes més destacades a l'obra és la pintora ga-

llega Maruja Mallo, "un dels majors exponents del cubisme i el surrealisme a Espanya", segons l'autora. Aquesta, anomenada la 'Frida Kahlo espanyola', formava part del grup d'artistes conegut com *Las Sinsombrero*, nom que responia al gest de treure's el barret en públic "per alliberar les idees", segons explicaven les artistes.

Reivindicar la memòria i l'obra de Mallo i la resta, "a l'altura de Lorca, Dalí, Neruda o Alberti", segons Navarro, també és un homenatge a la sororitat.

Foto: Espigoladors

Recollida de taronges per fer la melmelada de Viladecans

MEDI AMBIENT ▶ Més de set-cents quilos de taronges va ser la collita, o més aviat espigolada, feta al barri de Sales el 29 de març per una setantena de veïns i alumnes de l'institut homònim, impulsada per l'Ajuntament amb el suport de la fundació Espigoladors i l'empresa social de transformació alimentària es-imperfect. Amb aquestes, es vol elaborar la patentada 'melmelada de Viladecans'.

A més de l'aprofitament alimentari, amb la iniciativa es vol impulsar el cultiu ecològic dels tarongers, fomentar la cohesió social entre la comunitat veïnal i contribuir al desenvolupament del projecte educatiu d'educació secundària, entre altres objectius inclosos en el Pacte de Viladecans pel Clima. L'activitat forma part del segell 'Green Leaf' que reconeix el respecte envers el medi ambient de la ciutat.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

amic

Conflicte | Conductors d'VTC apallissen dos taxistes

Un grup de conductors d'VTC va apallissar dos taxistes a l'aeroport del Prat, després que els segons els van recriminar que operaven sense la llicència corresponent, segons denuncia el portaveu d'Élite Taxi, Tito Álvarez.

Neguit, un any més, per la regressió de les platges

» Des del Prat i Gavà es reclamen solucions al govern espanyol
» Hi ha previstos projectes per trobar bancs de sorra dins del mar

MEDI AMBIENT ▶ Els temporals de la tardor i de finals d'hivern han tornat a afectar les platges del Delta, des del Prat fins a Gavà i Castelldefels, que han tornat a perdre bona part de la sorra per l'efecte de les onades i les pluges del mes de març. Es tracta d'un fenomen recurrent els darrers anys, provocat entre altres causes pel desviament de la desembocadura del riu Llobregat, segons un estudi científic de la Universitat Politècnica de Catalunya. A això cal sumar el fet que, de cara al futur, temporals més violents afectaran cada cop més el litoral de la comarca per culpa de l'escalfament global.

Tal com explica Daniel Palacios, cap del Servei de Platges de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), la línia de costa va retrocedint terra endins any rere any. Per minimitzar el retrocés del litoral es fan aportacions anuals de sorra, que Palacios ha

Tram de la platja del Prat afectat pels temporals. Foto: AMB/Aran Rodríguez

anunciat enguany per a principis del mes de juny.

MESURES AL PRAT I GAVÀ

Per frenar la regressió, els ajuntaments reclamen des de fa anys al govern espanyol mesures estructurals, com esculleres submergides paral·leles a la línia de costa, entre altres accions.

En aquest sentit, el delegat Carles Prieto afirma que estan "invertint per trobar solucions i

mecanismes per protegir la sorra, perquè municipis com el Prat o Gavà tinguin prou platja". Prieto va afegir, després d'una reunió recent al municipi acompanyat per l'alcalde de Gavà, Gemma Badia, que volen trobar bancs de sorra dins del mar.

De moment, l'AMB ha iniciat les tasques de preparació de les platges per a la temporada de bany, que començarà aviat amb el bon temps.

Arriba l'esperada renovació de les escales de l'estació

TRANSPORT ▶ Després d'anys de queixes per part dels usuaris a causa del mal funcionament de les escales mecàniques i els ascensors, així com dels problemes d'accessibilitat a l'estació de tren, Renfe ha iniciat els treballs de renovació de les quatre escales que hi ha a l'estació.

Es tracta d'un projecte de renovació en el qual Rodalies de Catalunya té previst fer una inversió d'1,57 milions d'euros, amb el qual vol resoldre la problemàtica i oferir un millor servei als usuaris, especialment re-

lacionats amb els accessos a l'estació.

L'actuació forma part del Pla de Mesures Urgents que la companyia, la Generalitat de Catalunya, Adif i Mossos d'Esquadra estan implementant per millorar l'estat i la seguretat de trens i estacions del país.

Una de les mesures consisteix en l'adequació dels equips d'elevació existents en aquesta i una desena d'estacions de Rodalies, amb la renovació de les escales mecàniques i els ascensors més antics.

Proposen ampliar l'aeroport sense tocar la Ricarda

Un avió sobrevola els aiguamolls del delta. Foto: Àlex Recolons/ACN

INFRAESTRUCTURES ▶ El Comitè Assessor d'Infraestructures de l'Ajuntament de Barcelona aposta per allargar la tercera pista de l'aeroport "preferentment sense tocar els espais protegits de la Ricarda i el Remolar". Aquesta és una de les conclusions de l'informe elaborat per l'esmentat comitè, que no especifica de quina manera es pot fer.

Tot i que el comitè veu "urgent i necessari" posar en marxa mesures per ampliar l'aeròdrom per donar resposta a la "futura demanda" de vols de llarga

distància, no valora les propostes que s'han presentat, com la instal·lació de pilones per fer passar la pista per sobre dels espais naturals o la construcció d'una pista a sobre del mar.

El dictamen també assenyalava que cal fer les compensacions ambientals pendents de les ampliacions passades, tal com reclama l'ecologisme local, que a iniciativa de la plataforma Zeroport ha organitzat xerrades a Castelldefels i Sant Boi sobre les raons que hi ha per no ampliar l'aeroport, segons aquesta.

Coordinació per atendre els sensesostre de l'aeroport

SOCIETAT ▶ Un pla d'actuació integral i permanent per atendre el sensellarisme a l'aeroport. Aquest és el principi d'acord de col·laboració entre Aena, el departament de Drets Socials de la Generalitat i els ajuntaments de Barcelona i el Prat.

El projecte, que encara està en fase de tramitació, preveu una actuació coordinada entre institucions per garantir atenció social d'urgència, cobertura de ne-

cessitats bàsiques i acompanyament per promoure l'autonomia i la inclusió social de les persones afectades.

Aquest contempla intervencions a les dues terminals aeroportuàries a càrrec d'un equip especialitzat en sensellarisme i gestió de conflictes del consistori barceloní, així com un reforç als serveis socials del Prat i la creació d'una taula tècnica per tractar sobre la qüestió.

Foto: Joana Chichelnitzky

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

L'Espai Línia va acollir la conversa amb Alba Bou. Fotos: Joana Chichelnitzky

Bou: "El Prat té molts ingressos, però ha hagut de pagar una penyora important"

Laura Santos
BARCELONA

Fa poc que és alcaldessa del Prat, però Alba Bou, dels comuns, té una llarga trajectòria a la política municipal. De fet, des dels 17 anys ha estat implicada en el dia a dia d'aquesta ciutat fins a la seva arribada al consistori el 2007, quan va entrar a formar part de l'equip de govern com a regidora d'Urbanisme i Habitatge.

D'ençà que va agafar el relleu de Lluís Mijoler al capdavant de l'Ajuntament pratenc a principis d'any, assegura que la seva vida "no ha patit un canvi exponencial", tot i que admet que en aquests primers 100 dies de govern està intentant "aprendre a tota pastilla tot el que ha de saber una alcaldessa en diferents àmbits".

Ara bé, sobre el que Bou ja té bagatge i una posició ferma és respecte de l'ampliació de l'aeroport del Prat. Així ho va deixar clar a la trobada del 10 d'abril a l'Espai Línia, durant la tercera sessió del cicle de conferències amb els alcaldes i alcaldesses metropolitans que, sota el títol de *Pensar, parlar i explicar la ciutat metropolitana*, impulsa el diari *Línia*.

"LA TRAMPA ES VEU DE LLUNY"
"L'ampliació de l'aeroport del Prat no es pot fer", va sentenciar Bou en més d'una ocasió durant la conversa, conduïda per Francisco Javier Rodríguez, subdirector d'edicions *Línia* a l'àrea me-

tropolitana. El primer motiu, segons l'alcaldessa, és "perquè hi ha una llacuna protegida [en referència a la Ricarda] per la xarxa Natura 2000", un organisme que obliga a conservar la biodiversitat i els hàbitats naturals d'arreu d'Europa. L'ampliació, argumentava Bou, "atemptaria directament contra la voluntat de canviar el rumb de l'emergència climàtica". "Coneixent la posició de la UE, jo dormo molt tranquil·la", va assegurar l'alcaldessa, en al·lusió a la carta d'emplaçament de la Comissió Europea instant l'estat espanyol a protegir el delta del Llobregat i els seus espais naturals, sota amenaça de sancions.

Pel que fa al segon motiu, l'alcaldessa va parlar del dret al descans dels veïns, tant del Prat com dels municipis dels voltants. "Si modifiquem l'operativa dels avions, hi haurà uns veïns de Gavà Mar, de Castelldefels i del Prat que aniran a picar la porta del Ministeri i diran que aquí no es pot descansar ni tenir una bona qualitat de vida", apuntava.

Amb tot, Bou va afirmar que, abans de plantejar qualsevol mena d'ampliació, cal "posar el comptador a zero de les compensacions ambientals ja decretades, aprovades i acceptades per tothom de l'última ampliació", que encara "no s'han fet" i que tampoc "han donat el resultat previst". A més, sobre possibles noves compensacions ambientals, l'alcaldessa reflexionava en veu alta: "No serien al Prat, oi que no? Ens carreguem la llacuna de la Ricarda i en un al-

tre municipi d'un altre lloc ja tindran una llacuna artificial que ho compensi... No. La ciutadania del Prat i de l'entorn no acceptarem aquesta jugada. La trampa es veu de lluny".

L'ALTRA CARA DE L'AEROPORT

L'aeroport, però, al Prat no només li ha portat maldecaps. De fet, l'alcaldessa va reconèixer que, "sense els ingressos de l'aeroport i del port, el Prat no seria el municipi que és avui". Sobretot perquè aquests beneficis econòmics els han permès estar "a un altre nivell pel que fa a polítiques socials i comunitàries", afegia.

"El PSC està començant a situar l'habitatge com un tema cabdal. Jo els dono la benvinguda"

Tanmateix, Bou defensava que el fet de reinvertir els diners en millores centrades en el benestar de la ciutadania ha estat "una decisió política i una constant històrica dels últims 40 anys". "La nostra realitat neix de les finances del port i de l'aeroport, però també s'explica per unes decisions polítiques que es van prendre en el seu moment i que s'han mantingut en el temps fins avui", insistia.

Tot això, però, "no vol dir que el Prat sigui un municipi ric", va advertir Bou. "El Prat és un municipi que té molts ingressos,

però que també ha hagut de pagar una penyora molt important territorialment parlant. I aquests ingressos els hem invertit allà on altres municipis no els han volgut invertir", va remarcar.

L'ESTIGMA QUEDA LLUNY

De l'aeroport en parlarà amb l'alcaldede Barcelona, Jaume Collboni, quan es reunixin per primer cop, tal com va dir que ja s'han emplaçat a fer. Sigui com sigui, i seguint el fil de la reflexió de l'alcaldede Cornellà i vicepresident executiu de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Antonio Balmón, en la segona trobada d'aquest cicle, Bou va dir que els municipis metropolitans "cada cop miren menys què fa Barcelona". "Hem de buscar la nostra bandera, la nostra identitat", declarava l'alcaldessa del Prat.

"En el nostre cas, aquella ciutat dormitori que la gent només coneixia per l'aeroport, i que quan passaves per l'autovia feia pudor, avui és una ciutat moderna de primer nivell. Estem rebent gent que marxa de Barcelona i que ve al Prat", reivindicava Bou, que explicava que han procurat desfer-se "de l'estigma del pati del darrer" amb la revalorització dels espais naturals, dels camps de conreu, de les platges... "Avui tot això està molt més valorat que als anys 80", celebrava.

CANVI DE RUMB SOCIALISTA

L'habitatge va ser un altre dels grans temes de la conversa, una de les banderes dels comuns que

sembla que ara els socialistes s'han fet seva. "No vull *xulejar*, però *se estan viniendo a las nustras*. El PSC, fins ara, no havia mostrat preocupació real pel problema de l'habitatge, i ara l'està començant a situar com un tema cabdal. Jo els dono la benvinguda", deia entre somriures.

De totes maneres, Bou també va admetre que això no implica que al Prat tinguin "resolt el problema de l'habitatge". "He de dir que no el resoldrem a curt termini ni nosaltres sols", va sincerar-se. En aquesta línia, l'alcaldessa es va mostrar "absolutament a favor" de la idea de "ciutat de ciutats" que va llançar l'alcaldede l'Hospitalet, David Quirós, en la primera trobada d'aquest cicle, en la qual va parlar de la necessitat de donar una resposta coordinada al problema de l'habitatge.

L'HERÈNCIA DE TEJEDOR

Durant l'entrevista també es va parlar, com era d'esperar, de la figura de Lluís Tejedor, l'històric alcalde del Prat que va guanyar nou eleccions consecutives des del 1982 fins al 2019 i que Bou té com un referent. "Hem crescut políticament amb el *Teje*", va dir Bou, que, per acabar, va explicar que no té xarxes socials i que prefereix dedicar el seu temps a trepitjar el carrer. "És més cansat, però més útil", va concloure.

▶ Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Quatre dècades d'oportunitats per a tots els veïns de Marianao

» La Fundació Marianao arriba als 40 anys de vida amb nous reptes

» El 10 de maig se celebrarà un acte d'aniversari obert al veïnat

Roger Jiménez
SANT BOI

"Fem de Sant Boi un territori d'oportunitats". Amb aquest lema s'obre la pàgina web de la Fundació Marianao, que també és la carta de presentació d'una entitat que enguany arriba als quaranta anys de vida. Una autèntica institució al barri i al municipi i tot un referent de compromís social a la comarca i la resta del país.

"Treballem perquè Sant Boi sigui un indret on cada persona pugui desenvolupar el seu projecte de vida amb dignitat, independentment de la seva situació socioeconòmica", concreta a *Línia Mar* Daniel Osiàs, que l'any 2020 va prendre el relleu de mans de Josep Torricó al capdavant de l'emblemàtica organització sense ànim de lucre.

Des d'un nadó de sis mesos fins a una persona de més de noranta anys són alguns dels prop de tres mil veïns i veïnes que cada any els professionals de l'entitat acompanyen en el desenvolupament del seu projecte de vida, en diferents iniciatives educatives i socials.

DES DEL BARRI PER AL BARRI

"La fundació ja va néixer amb aquest rol d'incidència en la realitat social local, per visibilitzar les causes de les coses que es podrien fer d'una altra manera i millorar les condicions de vida de la gent del barri", rememora Osiàs, que remarca que, a diferència d'altres entitats que se centren en

La formació de joves del barri i la ciutat és un eix de l'entitat. Foto: F. Marianao

un col·lectiu determinat en diferents indrets, "aquí ens centrem en col·lectius vulnerables del mateix lloc". En definitiva, des de fa quatre dècades fan "una feina transversal des d'una perspectiva local", analitza el director de la fundació.

L'any 1980, un grup de joves del barri de Marianao va ocupar una caseta abandonada del carrer Miquel per crear el primer Casal de Joves. Aquesta és la llavor de l'organització actual. "Aquella va ser una ocupació per ocupar-nos de la gent del barri que ho necessitava", opina Osiàs, que afegeix que després d'haver de deixar aquest edifici, es va tornar a ocupar un bloc abandonat al carrer Girona, que és l'actual seu de la fundació.

"Aleshores era un edifici perifèric al barri on hi havia joves que consumien droga i alguns membres de l'associació de veïns com Xavier Pedrós, el president de la fundació, els vanaju-

dar i van remodelar l'immoble. Deu anys més tard es va voler enderrocar per un suposat problema d'aluminosi i una mobilització popular va salvar l'edifici", continua el director.

NOVES NECESSITATS

Educació, benestar infantil i familiar, inclusió social, desenvolupament comunitari, participació ciutadana... Són els eixos de la tasca de l'organització, que no ha deixat d'adaptar-se a la realitat canviant.

Fruit de l'observació i la detecció de les necessitats de la població són projectes com l'Escola de Noves Oportunitats per a alumnes que han quedat fora del sistema reglat, o un nou projecte per combatre la soledat no desitjada, fenomen recent que afecta tant gent gran com jovent. Segons Osiàs, Marianao és "una palanca, un pont per reenganxar persones en situació crítica". Noves oportunitats per a tothom.

Salut | Radiografies a l'Hospital Sant Joan de Déu

Els santboians ja no han de sortir del municipi per fer-se una radiografia. Les proves de radiologia simple que fins ara es feien al CUAP El Serral de Sant Vicenç dels Horts ja es poden fer a l'Hospital Sant Joan de Déu.

Una nova Carxofada tanca el temps d'hivern al Parc Agrari

GASTRONOMIA ▶ Samfaina de verdures amb parmentier de carxofa, botifarra de carxofa amb pa carxofer, *fideuà* de carxofa i sípia i, per postres, un farcit de mousse de carxofa amb caramel salat i te *matxa*. Mil set-cents comensals van gaudir el 30 de març del menú degustació de la tradicional 'Carxofada' celebrada a la plaça de l'Ajuntament i que tanca el mes de la Carxofa.

Un any més, la carxofa ha estat la gran protagonista dels plats elaborats pel col·lectiu Degusta Sant Boi, de l'Associació

Sant Boi Comerç. Enguany, s'han fet servir 2.030 quilograms de carxofes conreades per la Cooperativa Agrària Santboiana per elaborar un menú variat i creatiu per a la 23a edició d'una celebració emblemàtica, amb la qual es vol retre homenatge al producte estrella del Parc Agrari del Baix Llobregat i símbol de la ciutat.

A més de l'oferta gastronòmica, la festa -que va aplegar un total de cinc mil persones- va comptar amb tallers infantils i altres activitats lúdiques.

Proposen un parc natural i agrari per "salvar" el delta

Acte de presentació de la proposta, al teatre Can Massallera. Foto: Línia Mar

ECOLOGISME ▶ "És temps de donar resposta agrària i de recordar la importància d'alimentar-nos tot preservant el territori. Per ecologia, per sobirania alimentària i per qualitat de vida. És temps de fer una proposta en positiu, que inclogui no només la societat civil organitzada sinó la pagesia, tants cops oblidada i marginada, però tan necessària".

Amb aquestes paraules s'obria l'acte de presentació de la proposta de creació del Parc Natural i Agrari del Delta del

Llobregat, celebrat el 18 de març a Can Massallera.

"Volem protegir els ecosistemes i l'activitat agrària del delta i la vall baixa del Llobregat", va afirmar Jaume Grau, coordinador de Les Agulles, la secció local d'Ecologistes en Acció, i membre de la plataforma SOS Baix Llobregat i l'Hospitalet.

Segons Grau, si la iniciativa tira endavant permetrà "blindar el delta" de futurs plans urbanístics, a l'empara de la normativa Xarxa Natura 2000 per a la protecció d'espais naturals.

Home
BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Concert de pop ● **Marta Knight, a la Vol**

La cantant de Martorell Marta Knight actuarà el 16 de maig a les 20 h a la Sala Vol del barri del Poblenou de Barcelona després de publicar el seu últim senzill, *Unbothered*, carregat de pop, indie i molta emoció.

L'art que repensa el barri de Bellvitge

INICIATIVA ● “El meu avi netejava altells a Bellvitge, i alguns, com el nostre, van quedar abandonats, i per això el vam recuperar”, explica Javi Morera, net d'un treballador de l'Hospitalet que, juntament amb Sílvia Galí, ha reformat un altell al número 87 de l'avinguda d'Europa. Ara fa un any, el van convertir en un espai que acull residències artístiques amb treballs que aborden problemàtiques socials i urbanístiques del barri.

AFAVORIR EL CANVI

Aquest projecte, anomenat L'Haltell, està format per Morera, que és urbanista, i Galí, mediadora cultural.

Morera ja havia treballat en aquest barri, però s'adonava que les propostes “no arribaven a la ciutadania”. Tanmateix, els dos membres sabien que Bellvitge era una zona amb un fort moviment veïnal, amb iniciatives com *No més*

blocs, i, per això, passat un temps, van obrir les primeres convocatòries artístiques per a creadors perquè desenvolupin projectes artístics durant mesos al nou local. El passat mes de març va acabar el projecte de l'artista i antropòloga Ana Echeverría, anomenat *Laboratorio de prácticas micelares*, que recupera la memòria històrica de Bellvitge amb recorreguts i arxius sonors.

FUTURS PROJECTES

L'artista i els membres de L'Haltell han entrat en contacte amb l'associació de veïns de la zona i, després, Echeverría ha creat un mapa interactiu per conèixer les històries del barri.

Aquests dies ja planifiquen un nou projecte, *Overthinking Overflowing*, per explorar la possibilitat d'una esplanaada cívica a la zona de Bellvitge, tocant al riu Llobregat.

Entre llibres i sense drogues: al Prat, la música es llegeix

LECTURA ● A la sala de concerts de La Capsa, al Prat de Llobregat, hi ha una activitat mensual anomenada *Book Clubbing*, on es comenta un llibre vinculat a la música. Les sessions són gratuïtes, tenen lloc l'últim dijous de cada mes i les condueix la periodista musical Eva Sebastián.

El projecte va néixer l'octubre passat per tal que els aficionats a la música poguessin gaudir-ne sense els excessos habituals: “Vam voler crear un espai per gaudir de la música de dia i en un ambient distès”, explica Lucía Vilchez, coordinadora del projecte. Cada mes, els assistents poden obte-

Les sessions del club de lectura musical són gratuïtes i es fan l'últim dijous de cada mes

nir, a la Biblioteca Antonio Martín del Prat, el llibre pertinent, i aleshores n'han de fer la lectura i pensar quins temes volen debatre.

GENERAR DEBAT

L'objectiu de les set trobades és, doncs, que tothom hi digui la seva, sense necessitat de ser un expert en la matèria. Un dia, per exemple, “n'hi va haver un que va dir que la música urbana és un crim”, comenten.

La sessió d'abril es farà el dia 27 i girarà al voltant de *Baleàric*, de Luis Costa i Christian Len, i comptarà amb la presència i una actuació de Costa. “Parlar amb els autors serveix per adonar-se de tot el que hi ha darrere d'un llibre”, apunta Sebastián.

Històries de vida i de mort que es teixeixen a Cornellà

Foto: Col·lectiu Tramadoras

EXPOSICIÓ ● Claudia Falquez sempre viatja amb un petit teler a la maleta. Ella és una de les tretze dones, d'edats i d'origens diferents, que hi ha darrere d'*Entre fils, habitant el teixit*, una exposició de tapissos a càrrec del Col·lectiu Tramadoras que es pot visitar al Castell de Cornellà.

La mostra està dividida en tres blocs: *El misteri de l'existència*, *Teixir-se* i *Oda tèxtil a la natura*. A cada sala s'hi poden veure peces que aborden temes profunds com la natura, el dol i la felicitat. A l'última secció hi trobem *Cosecha IV*, un dels tapissos de Falquez que homenatja el blat de moro del seu país d'origen, Colòmbia.

REIVINDICAR UN VELL OFICI

Presentar obres treballades durant tants anys, i que tracten temes tan profunds, fa pensar a les artistes que avui dia “no s'aprecia prou la feina tèxtil”, i encara menys quan les feines artesanals són vistes com “una moda temporal, com es veu amb el macramé”.

L'exposició es pot visitar fins al 27 d'abril de dilluns a divendres de 10 h a 14 h i de 17 h a 20 h, i els matins del cap de setmana.

El projecte va començar fa un any. Foto: L'Haltell

Salvadiscos: una 'peixera' musical amb més de 8.000 vinils al barri del Poble-sec

REFUGI CULTURAL ● Són quarts de nou de la nit i a la plaça de Santa Madrona del barri barceloní del Poble-sec uns joves seuen maldestrament en un banc i esclafen llaunes amb les mans. Potser també venen a conèixer Salvadiscos com nosaltres. Tiren carrer avall. Un altre dia serà.

Donant-hi una primera ullada, aquesta associació cultural sorprèn pel seu aspecte de peixera musical. Des de fora, es veuen unes enormes prestatgeries de fusta que acullen més de 8.000 vinils.

El bon rotllo comença tan bon punt hi entres. Ens reben tres socis, en David Ayllón, en Salva Torras i la Valentina

Montone, melòmans de soca-rel, que expliquen que tot aquest sarau va començar fa deu anys amb Torras i un antic soci, en Jordi Ribé. Tots dos estaven vinculats a la música i van comprar 600 discos d'un local nocturn i d'un segell que tancaaven. Passat un temps, el juliol del 2021 van obrir aquest local i van començar la compra i venda de discos, amb un focus especial en la música negra. A part, ofereixen sessions de discjòqueis de dimecres a diumenge, així com tallers per aprendre a punxar.

Salvadiscos, amb més d'11.000 socis, és, per tot plegat, un punt de trobada per a amants de la música.

Salvadiscos és al barri barceloní del Poble-sec. Foto: Joanna Chichelnitzky

El conjunt de Miguel Motoso visitarà el CFJ Mollerussa el pròxim diumenge 27 d'abril a les 12 hores, en partit corresponent a la 32a jornada del grup cinquè de Tercera RFEF. L'AE Prat hi arribarà en un moment anímic difícil, després d'un curs molt dur.

“Tinc el futbol al cap”

» Naila Calderón és un cas únic al futbol català actual: entrena el primer equip masculí de l'EFB Ripollet
 » “Confio plenament en cada jugador i ells amb mi. Sé que no ens posarem excuses”, diu la barcelonina

Toni Delgado
BARCELONA

El compromís sempre ha estat una brúixola vital per als Calderón Martínez. “Filla, ens sap greu no apuntar-te a jugar a futbol. Tenim uns horaris molt complicats a la feina i no et podríem portar gaire als partits... I el compromís és imprescindible”, van comentar-li a la petita els pares, l'Ascen, cuinera, i el Juanjo, que treballa a l'aeroport del Prat. Quan Naila Calderón (Barcelona, 1995) observa una pilota de futbol, la veu com una amiga. “Al terreny de joc, el món s'atura. No hi ha res que em motivés tant com preparar un entrenament o un partit, i tractar de fer créixer cada jugador. Puc estar tota l'estona pensant-hi”, comparteix amb els ulls brillants.

“Tinc el futbol al cap i no als peus...”, confessa, entre riures. El seu cas és únic al futbol català actual. “Pel que tinc entès, ara soc l'única primera entrenadora d'un primer equip masculí entre Primera i Quarta Catalana”, es presenta la tècnica de l'amateur A de l'Escuela Fútbol Base Ripollet, debutant a Tercera Catalana. També és la coordinadora dels 16 equips de futbol 11 de l'entitat i hi entrena un infantil sots 13.

Calderón viu amb naturalitat una excepcionalitat, perquè només ha dirigit grups masculins. “M'han tractat i em tracten molt bé. Sobretot al principi, em trobava algú que no s'acabava de creure que jo fos l'entrenadora”, recorda la barcelonina, nascuda a la Maternitat i que ha fet vida a Palau-Solità i Plegamans. Va jugar a bàsquet en una lliga escolar, a l'Escola l'Esperança, a Baró de Viver.

DEFENSORA DEL POBLE

De petita, els professors la veien com la Defensora del Poble i sempre ha estat la delegada de classe i una estudiant excel·lent. Amb 13 o 14 anys feia classes de repàs als fills de les amistats dels pares.

Com sempre havia volgut ser periodista esportiva, va estudiar Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i un Màster en Periodisme Esportiu a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Calderón creu que va idealitzar massa l'ofici. “Malgrat que vaig tenir experiències molt bones, passava massa hores lluny de la meva gent”, confessa.

Naila Calderón, just abans d'un entrenament amb l'amateur A de l'Escuela Fútbol Base Ripollet. Foto: Toni Delgado

Així que va decidir cursar un Màster de Professorat, també a l'Autònoma: “Quan vaig tornar a una aula, aquest cop ja com a professora en pràctiques, hi vaig trobar el meu espai, més enllà del futbol”. En aquell moment ja era entrenadora. Ja tenia la pilota assegurada a la vida.

La seva prioritat és formar i ajudar els alumnes, i veu el programa acadèmic com una excusa perquè siguin més curiosos, curiosos i experts en Llengua i Literatura Castellana, la seva matèria. És professora de Primer i Segon d'ESO a l'Institut Escola La Jota, de Badia. Són adoles-

“Em tracten i m'han tractat molt bé. Al principi a algú li sobtava més que fos la tècnica”

cents en situacions socioeconòmiques complicades. “Intento donar el millor de mi i pateixo molt pels altres, i, alhora, tracto de relativitzar les coses tant com puc. Si no ho fes, no podria viure. Perquè tinc molts alumnes i, a l'Escuela Fútbol Base Ripollet, tracto amb 500 nens. Cada persona té els seus problemes i inquietuds”, enraona.

Conversem en un despatx ubicat a prop de la sala de juntes, on va començar la història de Calderón amb l'entitat. S'hi va presentar amb altres jugadors de l'AE Can Mas, als qui havia dirigit com a segona entrenadora. L'EFB Ripollet els va oferir in-

corporar-se al club i crear un nou equip des de zero.

“Naila, per què no entrenes tu el grup? Els jugadors confien en tu”, em va proposar l'Alberto, que era el president”, recorda, amb els ulls alegres. Tenia molts nervis i inseguretats perquè mai havia estat primera entrenadora i gairebé no ha jugat a futbol. En el seu moment, va entrenar-se amb un club de futbol sala de Palau-Solità i Plegamans, i, més tard, ja va competir, a futbol 7, amb l'Atlètic Polinyà.

La motivava molt ser primera entrenadora d'un equip construït des de zero, amb futbolistes de diferents procedències. “El primer curs vaig preguntar moltíssim als jugadors. Em van ajudar molt. Mai tindré la seva visió, perquè no tinc experiència com a jugadora, i, alhora, noto que vaig creant la meva manera d'entrenar, una espècie de segell”, celebra. Calia cimentar el projecte amb unes bases sòlides: la paciència, el respecte, l'esforç, la professionalitat i el compromís.

EL PRIMER COMPROMÍS

Malgrat que al grup hi havia bons jugadors, la barcelonina va deixar clar quin era el full de ruta. “Segurament no pujarem aquest any. Hem d'anar a poc a poc i consolidar-nos com a equip”, els vaig comentar. El primer compromís va ser crear una base de 20 o 22 jugadors que s'entrenessin cada dia, i fins avui ha sigut així. Per molta qualitat que tingués, si no vens als entrenaments, no jugaràs”, descriu. El model i els re-

sultats han anat atraients nous i millors futbolistes.

L'equip no ha deixat de créixer. Els dos primers anys, a Quarta Catalana, els costava competir i guanyar els equips de la zona alta de la classificació. “Se'ns feia difícil concentrar-nos i ens bullia la sang. L'any passat no vam fallar i vam fer els deures molt bé”, destaca Calderón. El grup va ascendir de categoria com a campió del grup 13, i amb 65 punts, 124 gols a favor i només 25 en contra.

L'amateur A va aterrar a Tercera Catalana amb tres victòries consecutives contra el CE La Farga XXI (3-2), el CE Llorençà

“A l'aula, com a professora, hi vaig trobar el meu espai, més enllà de la pilota”

FC (2-5) i el CE Olímpic Can Fatjó (4-0). “Felicitava els jugadors, perquè ho estaven fent molt bé, i els demanava calma, perquè la Lliga és molt llarga... I de seguida vam rebre un cop de realitat —van sumar cinc punts sobre 45 possibles—. Va ser difícil de gestionar per a tots, perquè veníem de ser campions...”, analitza.

Reconeix que els ha costat assentar-se i relativitzar les coses a la nova categoria. De fet, va arribar un punt en què l'entrenadora ja no sabia què dir ni què fer, perquè tots s'hi deixaven l'ànima i el triomf no arribava. “Vaig reunir-me amb els capitans i els vaig comentar que creia que havia de fer

un pas al costat perquè vingués una altra persona amb idees noves, i em van donar un suport que mai oblidaré”, s'emociona.

Assumeixen que patiran fins al final de temporada. “Hem millorat molt en defensa i som més competitiu que abans. Confiam que ens salvarem. No vam empatar contra el líder, el CF Júnior, perquè Déu no ho va voler”, adverteix Calderón. Dos dies després de l'entrevista, van guanyar per 6-5 el CF Maurina Egara, el tercer classificat.

A l'equip hi té la parella i els millors amics, i no es perd un sopar ni una festa amb el grup. “Confio plenament en cada jugador i ells en mi. Sé que no ens posarem excuses”, destaca. El més veterà li treu 20 anys al més jove. Salts generacionals que no impedeixen que l'equip sigui una pinya.

UNA DOTZENA DE TÈCNQUES

Celebra que a l'EFB Ripollet hi hagi una dotzena d'entrenadores i que algunes dirigeixin equips masculins de la base. “Els clubs, les juntes directives i els directores esportius també han d'apostar perquè les entrenadores dirigeixin els seus primers equips masculins. Ho podem fer igual de bé que els homes i que ells ho fan amb els equips femenins. A les noies i les dones, les animo que s'atreveixin a fer el pas. Tampoc ajuda que no hi hagi gaires referents”, dissectiona.

Abans d'apagar la gravadora, em parla del seu “pare futbolístic”, Alberto Javier Aranda, l'etern president del club, traspasat el 26 de setembre de 2023, pocs dies abans de l'inici de la temporada anterior. “Parlàvem molt i em cuidava tant... L'Alberto era un referent, una persona tan especial que canviava estats d'ànim i que solucionava problemes amb la seva presència. Després del seu adeu, guanyar cada partit va passar a ser encara més important. Encara desitjàvem l'ascens amb més forces, per agrair-li la seva confiança. Fer realitat el somni va ser màgic”, recorda, emocionada.

El llegat d'Aranda al club continua a la presidència —perquè la seva dona, Puri Moreno, ha agafat el seu relleu—, a la coordinació de futbol 7 —parcel·la del seu fill Alberto, jugador també de l'amateur A—, i a cada racó del camp. “La seva pèrdua va ser i continua sent un cop duríssim. El trobem tant a faltar...”, conclou Calderón.

No t'ho perdís

Foto: FANGO

FANGO

Aquesta primavera, FANGO torna a convertir la Monumental de Barcelona en un espai festiu, amb dues noves propostes musicals. La primera, el 12 d'abril, porta el nom de *Canela a Rama* i fusiona la rumba més de carer amb l'electrònica en diverses sessions en directe de DJ. La segona, *Indie is NOT dead*, el 17 de maig, recuperarà aquest estil de música amb actuacions de grups en directe. Més enllà de la música, el festival també comptarà amb una variada oferta gastronòmica, amb una selecció de *food trucks* amb tota mena de menjars.

Famosos

La *influencer* Aida Domènech, popularment coneguda com a Dulceida (Montgat, 1989), ha estrenat la seva pròpia docusèrie, *Dulceida al desnudo 2+1*. Es pot veure a *Amazon Prime* des del 4 d'abril i segueix la creadora de contingut al llarg d'un any. Més enllà de mostrar el seu dia a dia i tot el que hi ha darrere dels vídeos que penja a les xarxes socials, també treu a la llum moments íntims de la seva vida i carrera professional. La docusèrie continuarà pròximament amb una segona temporada, centrada en el seu matrimoni i el naixement de la seva filla. Dulceida destaca per ser la primera *blogger* d'Espanya i, més enllà de les xarxes, per haver treballat de model i d'actriu. També és famosa per haver estat una de les primeres figures públiques a declarar la seva bisexualitat. Ha guanyat diversos premis, com el Best Influencer Forbes 2022.

La fitxa

QUI ÉS?

D U L C E I D A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una reconeguda 'influencer'

És considerada la primera *blogger* d'Espanya

QUÈ HA FET?

Presentar la seva docusèrie

Revela les seves intimitats i moments més personals

A LES XARXES...

Felicitations per la producció

Els fans descobreixen una nova faceta de Dulceida

Llibres

El loco de Dios en el fin del mundo
Javier Cercas

Es tracta d'una novel·la que aborda una de les preocupacions fonamentals de la societat actual: el paper de la religió i de l'espiritualitat avui dia i la recerca de la immortalitat. Ho fa partint d'una proposta que li va fer el Vaticà, que, de forma insòlita, li va oferir fer un viatge a Mongòlia juntament amb el papa Francesc.

Teatre

Un monstruo viene a verme
José Luis Arellano

Arriba al Teatre Apolo de Barcelona l'adaptació teatral de la novel·la de Patrick Ness que Juan Antonio Bayona va portar a la gran pantalla. Explica la història d'en Conor, un nen de 13 anys que cada nit té el mateix malson des que la seva mare va caure malalta. Amb un monstre que se li apareix al jardí, viu diferents aventures, fins que decideix fer front a les seves pors.

Música

Post
Carles Viarnès

El pianista i compositor Carles Viarnès presenta aquest disc, amb una nova sensibilitat que posa èmfasi en els detalls, el retorn a l'atenció plena i la contemplació. El músic compagina el seu instrument habitual, el piano, amb l'hiperorgue que tants bons resultats creatius li va donar en el seu anterior àlbum, a més de fer servir seqüenciadors i sintetitzadors.

Pelis i sèries

Molt lluny
Gerard Oms

El film narra la història d'en Sergi, que viatja a Utrecht amb la família. Però abans d'agafar el vol de tornada a Barcelona, pateix un atac de pànic i decideix quedar-se a Holanda. Incapaç de donar una explicació lògica als seus, talla el contacte amb el passat. A partir d'aquell moment, haurà de sobreviure sense diners, sense casa i sense parlar l'idioma.

ESTILS DE VIDA

Abans que et cremis, fes això

Foto: Freepik

📌 SALUT LABORAL

Un estudi impulsat per l'UGT revela que gairebé un 40% dels sanitaris presenten nivells molt alts de la síndrome d'estar cremat per la feina, coneguda popularment per la seva terminologia anglesa, *burnout*. L'anàlisi parla només dels treballadors de l'àmbit de la salut, però aquest fenomen afecta molts altres sectors. És evident que la solució implica les estructures de poder de l'empresa, però hi ha algunes coses que podem fer com a treballadors per prevenir alguns d'aquests incendis.

Les principals raons per estressar-se, segons l'informe, són la falta de reconeixement, l'elevat ritme de treball i la falta de suport per part dels supervisors. Tres factors que ben segur es reproduïxen en molts llocs de treball. Per corregir-ho, en primer lloc, hem de fer valdre la nostra feina i recordar totes les tasques que assumim. També podem proposar millores en l'organització, perquè s'adapti millor als ritmes de treball. Finalment, cal demanar el suport que calgui, per escrit i amb bons arguments.

En paral·lel, i per si de cas, els especialistes en *burnout* recomanen aprendre a desconnectar fora de la feina, combinant activitats d'oci i físiques que ens ajudin a apagar els focs interiors.

Les claus

SUPORT

Cal avançar-se a les situacions d'estrès i reclamar ajuda si sentim que les càrregues de feina o les responsabilitats són excessives

ESPORT

Les activitats físiques i l'esport contribueixen a descarregar tensions acumulades al llarg de la jornada laboral

VINCLES

Quedar amb amics o familiars després de la feina ens permet desconnectar de les obligacions i mantenir els vincles afectius

FLEXIBILITAT

En situacions estressants, tant a la feina com a casa, convé organitzar-se d'una forma més natural i flexible

Foto: Freepik

PROMO INICIACIÓ!

CLASSES DE TANGO
DIMECRES 19 hs

CLASSES MULTINIVELL
DIMECRES 20 hs

MILONGA
DIMECRES 21 A 00 hs

Primera classe gratuïta

La Despeinada Tango

www.ladespeinada-tango.com +INFO 697 64 71 00 C/ Olivera, 55 Poble Sec / Plaça Espanya

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com